

тувашни българе, а наипаче г-нь Димитъръ Трайковъ, кои-то Вы братскы сладкоцѣлува, и е дошелъ тува за работа-та, что-то дираѣтъ отъ Гюмуш Гердана, коя-то щжѣ заврѣшять софіянцы, но трѣбва да потрѣсать и отъ другы-тѣ каазы, кои-то имаѣтъ съ него курузліи работы, та да си прибератъ паричкы-тѣ. Сега е время-то, ако го нема тува, че помага и честно-то правителство и правдины-тѣ имѣ.

Желающъ Ви съ здраве да ся поклоните спасителныѣ страстямъ Христовымъ и да празднувате весело и торжественно тридневное изъ гроба свѣтлое Воскресеніе Христово, останвамъ въ надеждѣ, зачто щете ми съобщавате и отъ сенова самоковскы новины, за като гы проповѣдвамъ между единоплены-тѣ ни тува, да ся радваме за народно-то ни на-предваніе.

Приносящъ Ви и отъ чорбаджи Салча и отъ брата му г-на Стоянчя и отъ коконж Елисаветъ и сына и г-на Николякы искренны поздраве, оставамъ за всегда Вашъ усердній слуга

Захарія Економовъ Круша

Г-ну Христу А. Ср. максусъ приносѣ братскый поздравъ. Токожде и отъ духовника Герасима и отъ метовска-та баба.

Истый

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 136).

4. Автобиографично писмо на Зах. Круша до проф. М. Дриновъ

Круша описва подробно живота си и моли за помощъ.

До Нѣгово Высокоблагородіе Софійскыя вицегубернаторъ господинъ Марина Ст. Дринова покорно прошеніе

Ваше Высокоблагородіе!

Я долуподписанный Вашъ покорный слуга пріимамъ дерзость да ся представѣ чрезъ настоящее ми покорно прошеніе предъ Ваше Высокоблагородіе, като опишѣ на кратко біографіѣ-тѣ си и Ви сѣ помолѣ теплѣйше, за да бы благоволили да ми спомогнете нѣкакъ съ могущественно-то Ваше у Нѣгово Превосходительство содѣйствіе, что-то да бы получилъ малко нѣчто облегченіе предстателствомъ Вашимъ поне сега на старость, зачто-то съмъ много бѣденъ и оскуденъ по настоящемъ.

Въ 1810, февруаръ 11го, роденъ въ Самоковъ и крощенъ въ сущій мѣсяцъ; воспитанъ же отъ благочестивы-тѣ си родители священника и иконома па Христа Никова Круша и Маріѣ Манчева, отца убо самоковца, матере же софіянки, и ся училъ при частны разны просты учителя близо до 12-тѣ годинѣ возраста ми на церковно чтеніе, като помагахъ на баща си въ священнически-тѣ му занятія, учехъ ся на псалтирѣ и пѣхъ въ церкви-тѣ на всякъ день и заранъ и вечеръ. Потомъ ся учихъ и на абаджискы занаятъ около 3½ год.

Въ 1826, октомвр. со старяніе-то и приглашеніе-то на самок. тогива первограждане дойде отъ Рылскый монастырь учитель отецъ Неофѣтъ, при кого-